Ελένη Στιβακτά:

Με του θεού τη δύναμη φτάσαμε στο Σίδνεϊ...

Μέρος 1ο

Το όνομα μου είναι Ελένη Στιβακτά, το γένος Μαρούση. Γεννήθηκα το 1930, 8 Απρίλη, στη Γερουμάνα, Δήμος Μονεβασίας. Τώρα είμαι 86. Στα παιδικά μου χρόνια πέρασα πολύ άσχημα. Μας βρήκε το '40 – '41 που υποφέραμε με τον πόλεμο. Πέθαινε ο κόσμος από την πείνα. Το '55 φύγαμε από το χωριό μας και πήγαμε στο Λάχι, Νεάπολη. Εκεί ενοικιάσανε οι γονείς μας ένα κτήμα, του Μανάκα, που βάζανε οι γονείς μας απ' όλα τα κηπουρικά. Είμαστε τέσσερα αδέλφια, δυο αγόρια και δυο κορίτσια. Οι γονείς μας ήταν πολύ εργατικοί και παράγαν τα πάντα στο Λάχι που πήγαμε. Γνώρισα τον Τζίμυ

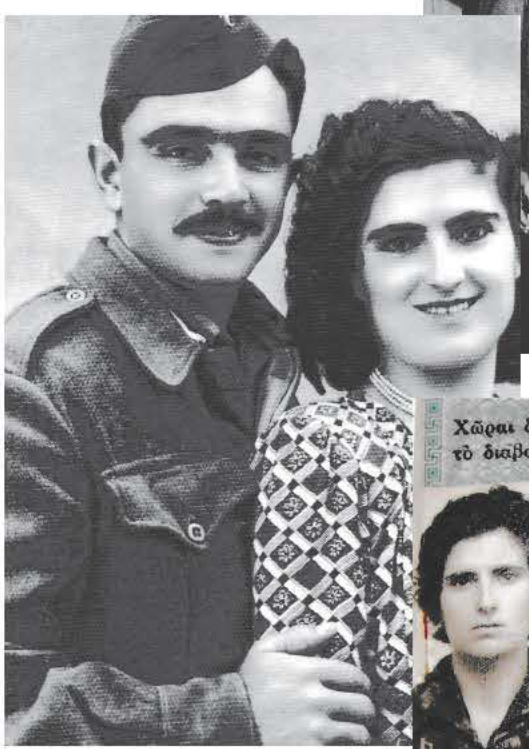

το Στιβακτά, ήτανε δεκαέξι χρονών, εγώ δεκαπέντε. Είχαν πολύ καλές σχέσεις οι γονείς μας και μεγαλώνοντας είδαμε ότι γεννήθηκε μέσα μας μεγάλο αίσθημα το οποίο κράτησε οχτώ χρόνια. Μετά από πάρα πολλές δυσκολίες τα καταφέραμε, αρραβωνιαστήκαμε και το '55 παντρευτήκαμε. Ο Τζίμης ήτανε ορφανός από μάνα. Την είχανε χάσει 39 ετών και μείναν πέντε παιδιά, όλα κάτω από δέκα χρονών. Ο Τζίμης ήτανε έξι χρονών, το μικρότερο έξι μηνών. Τον πήρε η θεία του, αδελφή της μάνας του και τον μεγάλωσε. Για τον πατέρα τους ήτανε δύσκολα για αυτό και παντρεύτηκε σε πολύ λίγο διάστημα. Του προξενέψανε μια πολύ καλή κοπέλα από την Έλικα, την παντρεύτηκε και απέκτησε και με αυτήν άλλα πέντε παιδιά, δυο κορίτσια και τρία αγόρια. Όλα γίνανε δέκα. Τα πρώτα παιδιά, η μάνα τους είχε τρία αδέλφια στην Αυστραλία, τον Στέφανο, τον Παναγιώτη και το Γιώργο. Στείλανε πρόσκληση για τα δύο αγόρια, τον Κώστα δεκαεφτά χρονών και τον Χαράλαμπο, δεκαπέντε, και τους φέρανε στην Αυστραλία. Μετά αυτά φέρανε την αδελφή τους την Ελένη, την παντρέψανε με ένα καλό παιδί, τον Γιάννη. Κάνανε τρία παιδιά. Ο Κώστας έφερε τη Μαρία από την Ελλάδα, αποχτήσανε δύο παιδιά και ο Χαράλαμπος παντρεύτηκε την Αγγελικούλα. Αποχτήσανε κι αυτοί δύο αγόρια. Στην Ελλάδα είχαμε μείνει εμείς και ο μεγαλύτερος, ο Παναγιώτης, που είχε παντρευτεί τη Ματίνα. Είχανε κι αυτοί τέσσερα παιδιά, ένα αγόρι και τρία κορίτσια. Το '55 ήρθε και ο Παναγιώτης. Μετά κι αυτός έφερε και την οικογένεια και κάνανε και άλλο ένα κορίτσι. Γινήκανε πέντε. Είμαστε από τα πρώτα παιδιά. Εμείς στην Ελλάδα προσπαθούσαμε να μη φύγουμε. Κάναμε τρία παιδιά, ένα αγόρι, δύο κορίτσια. Τα πράγματα δυσκολεύανε. Πως να τα βγάλει πέρα μόνος του με το μεροκάματο... Εγώ με τρία παιδιά δεν μπορούσα να βοηθήσω. Εκείνα τα χρόνια όλοι οι άντρες πήγαιναν στα καράβια και δουλεύανε, το οποίον το αντιπαθούσα πάρα πολύ. Μια μέρα μου είπε πως κάτι κι εμείς πρέπει να κάνουμε, διότι τα βλέπω δύσκολα. Έχουμε δύο επιλογές, ή στα καράβια θα πάω ή στην Αυστραλία, ότι προτιμάς εσύ. Τότε του είπα: Καλύτερα Αυστραλία και όλοι μαζί, παρά στα καράβια και μόνοι μας στο χωριό εμείς. Αυτό και έγινε. Το '62 ήρθε μόνος του και το '63 μας έφερε όλους. Ήρθαμε με το «Πατρίς», 24 μέρες ταξιδεύαμε. Ήτανε πολύ άσχημο ταξίδι γιατί είχαμε πολλές φουρτούνες και δεν μπορούσαμε να βγούμε έξω από την καμπίνα. Η μικρή φοβόταν τόσο πολύ που δεν ξεκολλούσε από πάνω μου. Με του θεού τη δύναμη φτάσαμε στο Σίδνεϊ. Η χαρά μας δεν περιγραφότανε που βρεθήκαμε μετά ένα χρόνο πάλι όλοι μαζί. Θα μου μείνει αξέχαστο. Μας είχε νοικιάσει σπίτι στο Μποντάι Τζάκσιον και μας είχε από όλα τα καλά του κόσμου. Είχε δυο δουλειές,

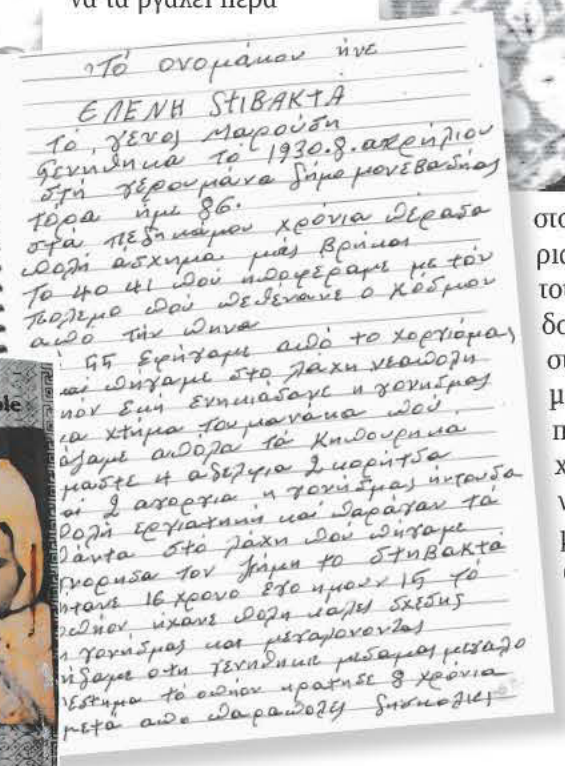

Το ονομάσου ήνε
ΕΛΕΝΗ ΣΤΙΒΑΚΤΑ
Το γένος Μαρούση
γεννήθηκα το 1930 8 απρίλιου
στη Γερουμάνα Δήμο Μονεβασίας
τώρα είμαι 86.
Στα πεδικάμου χρόνια πέρασα
πολύ άσχημα μας βρήκαν
το 40 41 που υποφέραμε με τον
πόλεμο που πεθαίνανε ο κόσμος
από τη πείνα
Το 55 φύγαμε από το χωριόμας
και πήγαμε στο Λάχι νεάπολη
που εκεί ενοικιάσαμε η γονείς μας
ένα κτήμα του μανάκα που
βάζαμε απόλα τα κηπουρικα
μαζί με αδέλφια δυο κοριτσα
οι δυο αγόρια η γονείς μας ήταν
πολύ εργατικοί και παράγαν τα
πάντα στο Λάχι που πήγαμε
γνώρισα τον Τζίμη το Στιβακτα
ήταν 16 χρονο εγω ήμουν 15 τό
πρωίνο ήχανε πολύ καλες σχέσις
η γονείς μας και μεγαλώνοντας
μέσα στη γενιά μας μεγάλο
αίσθημα το οποίον κράτησε 8 χρόνια
μετά από παραπολύ δυσκολίες

Πάνω δεξιά: Η κα Ελένη Στιβακτά στην ηλικία των 18 ετών. Μεσαίες (κατά τη φορά του ρολογιού): Η πρώτη φωτογραφία στο Σίδνεϊ. Η πρώτη σελίδα από το τετράδιο που η κα Ελένη Στιβακτά καταγράφει την ιστορία της. Έτοιμοι για το μεγάλο ταξίδι. Αρραβωνιασμένη με τον Τζίμη Στιβακτά. Παντρεύτηκαν το '55.